

SÉNAT DE BELGIQUE

SESSION DE 1957-1958.

SÉANCE DU 20 FÉVRIER 1958.

Rapport de la Commission des Finances chargée d'examiner le projet de loi modifiant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, le Code des droits de succession et le Code des droits de timbre.

BELGISCHE SENAAAT

ZITTING 1957-1958.

VERGADERING VAN 20 FEBRUARI 1958.

Verslag van de Commissie van Financiën, belast met het onderzoek van het wetsontwerp tot wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, van het Wetboek der successierechten en van het Wetboek der zegelrechten.

Présents : MM. Pierre DE SMET, président; Ernest ADAM, BRIOT, le baron DE DORLODOT, DE MAERE, LOUIS DESMET, DOUTREPONT, HARMEGNIES, JANSSEN, LACROIX, LEEMANS, MOLTER, PARMENTIER, LÉON SERVAIS, VAN HOUTTE, VAN LAEYS, VREVEN, WIARD et LIGOT, rapporteur.

MESDAMES, MESSIEURS,

La perception des droits d'enregistrement est assurée actuellement selon les dispositions du Code de 1939. Préparé par une commission composée de professeurs d'université et de fonctionnaires, ce Code a incontestablement apporté de grandes simplifications et facilité la tâche des contribuables et de l'administration, en coordonnant en un seul texte toutes les dispositions éparses depuis la loi de l'an VII.

Il a paru au Gouvernement que, sans modifier la structure même de l'impôt dont il s'agit et sans en diminuer le rendement, il était possible d'apporter à la législation des modifications tendant à supprimer bon nombre de difficultés qui surgissent à l'occasion de l'application des tarifs aux opérations juridiques. La Commission a été unanime pour féliciter les auteurs du présent projet pour la clarté et la précision de l'exposé des motifs et pour la réelle simplification que constituera le vote du dit projet.

*
**

Celui-ci comprend quatre chapitres qui concernent respectivement :

1° les droits proportionnels d'enregistrement dont la suppression est proposée;

R. A 5373.

Voir :

Document du Sénat :
333 (Session de 1956-1957) : Projet de loi.

MEVROUWEN, MIJNE HEREN,

De heffing van de registratierechten geschiedt thans volgens de bepalingen van het Wetboek van 1939. Dit Wetboek, dat door een commissie van professoren en ambtenaren was voorbereid, heeft ongetwijfeld veel vereenvoudigd en zowel de taak van de belastingplichtigen als van de administratie vergemakkelijkt door alle verspreide voorzieningen die sedert de wet van het jaar VII tot stand kwamen, in één enkele tekst samen te brengen.

De Regering heeft het mogelijk geacht, zonder de structuur van de belasting te veranderen en zonder het rendement te verminderen, de wetgeving zo te wijzigen dat tal van moeilijkheden worden opgeheven, die bij de toepassing van de tarieven op juridische verrichtingen rezen. De Commissie heeft de stellers van dit ontwerp eensgezind gelukgewenst voor de helderheid en de nauwkeurigheid van de memorie van toelichting en voor de werkelijke vereenvoudiging die dit ontwerp zal medebrengen.

*
**

Het ontwerp bestaat uit vier hoofdstukken, die onderscheidenlijk betrekking hebben op :

1° de evenredige rechten waarvan de afschaffing wordt voorgesteld;

R. A 5373.

Zie :

Gedr. St. van de Senaat :
333 (Zitting 1956-1957) : Wetsontwerp.

2° les partages et les cessions équipollentes à partage;

3° les actes de sociétés;

4° diverses dispositions qui tendent soit à éviter des sévérités excessives (art. 25, 27 et 28, 36 à 38), soit à préciser certains textes. Lorsqu'il s'agit de points communs à la matière des droits d'enregistrement et à celle des droits de succession et de timbre, le projet apporte aussi des modifications aux codes concernant ces derniers impôts.

*
**

Au cours de la discussion générale, un commissaire a posé la question de savoir s'il ne serait pas possible de simplifier davantage encore en confiant aux conservateurs des hypothèques, à l'occasion de l'accomplissement des formalités hypothécaires, la perception des droits d'enregistrement relatifs aux opérations immobilières, les droits d'enregistrement pour les autres actes étant alors acquittés par l'apposition de timbres adhésifs.

Le représentant de l'administration fit observer qu'une réforme aussi radicale poserait certains problèmes.

La formalité de l'enregistrement trouve son fondement, non seulement dans le désir de percevoir un impôt, mais aussi dans la nécessité d'un certain contrôle des actes des notaires et des huissiers. L'enregistrement établit l'état matériel de l'acte (nombre de rôles, de renvois, de mots biffés, etc.). Il rend impossible les antedates.

D'autre part, la suppression de la formalité de l'enregistrement ferait naître, en ce qui concerne les actes sous seing privé, des difficultés pour l'établissement de la date certaine (Code Civil art. 1328 et 2074).

Enfin, pareille réforme est difficilement concevable tant que subsistera la règle de droit civil selon laquelle les ventes ou échanges d'immeubles sont parfaitement valables entre parties — et rendent donc exigible le droit proportionnel d'enregistrement — même si elles n'ont pas été constatées par acte admissible à la transcription.

Après ces explications, la discussion générale fut déclarée close.

Chapitre premier.

Au cours de la discussion du chapitre 1er, il fut demandé d'introduire dans le projet de loi un article abrogeant les articles 62 à 71 du Code des droits d'enregistrement, reprenant ainsi une proposition de loi déposée le 15 janvier 1958 (Document du Sénat n° 115) par MM. R. Desmedt et consorts. M. le Ministre des Finances fit observer qu'alors que le projet de loi vise exclusivement à réaliser une réforme technique de la perception des droits d'enregistrement, la proposition d'abrogation du régime spécial prévu par les articles 62 à 71 au profit des personnes faisant profession d'acheter des immeubles en vue de la revente n'a pas ce caractère, et qu'on ne voit donc pas la nécessité d'amender à cet égard le projet de loi. On peut examiner projet de loi et proposition de loi l'une à la suite de l'autre, mais en les laissant séparés. Après ces

2° de verdelingen en de met verdeling gelijkstaande afstanden;

3° de akten van vennootschappen;

4° bepalingen van verschillende aard, die een te grote gestrengheid willen voorkomen (art. 25, 27 en 28, 36 tot 38) of bepaalde teksten verduidelijken. Wanneer het punten betreft die niet alleen de registratierechten maar tevens successie- en zegelrechten betreffen, brengt het ontwerp ook wijzigingen aan in de wetboeken van de laatstgenoemde belastingen.

*
**

Tijdens de algemene beraadslaging vroeg een commissielid of het niet mogelijk was nog grondiger te vereenvoudigen, en wel in deze zin dat de heffing van de registratierechten op verrichtingen in verband met onroerende goederen, naar aanleiding van het vervullen van de hypothecaire formaliteiten, aan de hypotheekbewaarders zou worden opgedragen, terwijl de registratierechten op de andere akten dan zouden worden gekweten door het aanbrengen van plakzegels.

De vertegenwoordiger van de administratie merkte op dat zulk een doortastende hervorming bepaalde problemen zou doen rijzen.

De formaliteit van de registratie vindt haar oorsprong niet alleen in het verlangen om een belasting te heffen, maar ook in de noodzakelijkheid van een zekere controle op de akten van de notarissen en de deurwaarders. De registratie stelt de materiële toestand van de akte vast (aantal bladen, verwijzingen, geschrapte woorden, enz.). Dit maakt het antedateren onmogelijk.

Aan de andere kant zou de afschaffing van de formaliteit der registratie bij de onderhandse akten moeilijkheden opleveren voor het bepalen van de vaste datum (Burgerlijk Wetboek, art. 1328 en 2074).

Tenslotte is een dergelijke hervorming moeilijk denkbaar zolang de regel van het burgerlijk recht er is, volgens welke de verkoop of de ruil van onroerende goederen geldig is tussen partijen — zodat het evenredig registratierecht geëist mag worden —, zelfs indien hij niet in een voor overschrijving vatbare akte is vastgesteld.

Na deze ophelderingen wordt de algemene beraadslaging gesloten verklaard.

Eerste hoofdstuk.

Bij de behandeling van hoofdstuk I werd voorgesteld om een artikel op te nemen houdende opheffing van de artikelen 62 tot 71 van het Wetboek der registratierechten, zoals gevraagd werd in een wetsvoorstel dat op 15 Januari 1958 (Gedr. St. Senaat n° 115) door de h. R. De Smedt c.s. werd ingediend. De Minister merkte op dat het wetsontwerp uitsluitend een technische hervorming van de heffing der registratierechten beoogt en dat het voorstel tot opheffing van de bijzondere regeling die ingevolge de artikelen 62 tot 71 is ingevoerd ten voordele van degenen die hun beroep maken van het kopen van onroerende goederen met het oog op de wederverkoop, dit karakter niet heeft, zodat men de noodzakelijkheid van een amendement niet inziet. Wetsontwerp en wetsvoorstel kunnen wel achtereenvolgens, maar afzonderlijk behandeld wor-

explications, la demande fut retirée à condition de joindre la discussion de la proposition n° 115 à celle de ce projet.

**

Dans le chapitre 1er il s'agit de supprimer les droits proportionnels d'enregistrement pour des conventions en matière mobilière qui ne sont constatées que fort exceptionnellement par des actes soumis à l'enregistrement et qui, pour la plupart, rentrent dans le champ d'application des taxes assimilées au timbre. Les actes constatant ces conventions seront dorénavant assujettis au droit fixe général.

Sont ainsi supprimés les droits proportionnels actuellement prévus pour les transmissions à titre onéreux, de gré à gré, de biens meubles corporels, les transmissions à titre onéreux d'actions, d'obligations et autres biens meubles incorporels, les locations de choses mobilières, les louages d'ouvrage, les cautionnements, les constitutions et cessions de rentes, ainsi que les partages de meubles. Les droits d'obligation et de quittance disparaissent également; on ne retient plus comme cause d'exigibilité du droit proportionnel que les constitutions d'hypothèque, de gage sur fonds de commerce ou de privilège agricole et les mainlevées d'inscriptions hypothécaires.

Les articles 1 à 15, réalisant ces modifications, ont été admis à l'unanimité sous réserve des observations ci-après.

Article premier.

Le droit fixe général est actuellement de 40 francs. L'article 1er du projet a pour objet de le porter à 100 francs de manière à compenser la perte que subira le Trésor par suite de la suppression du droit proportionnel pour certaines conventions en matière mobilière.

Le droit fixe général est applicable notamment aux pièces qui sont parfois annexées aux actes notariés (plans, procurations, tableaux d'amortissement, etc.). Il est perçu un droit fixe par annexe. Certains membres de la Commission ont fait observer que pour les petites affaires, l'augmentation du droit fixe à 100 fr. constituerait une aggravation sensible de la perception. Afin de réduire autant que possible cette aggravation, plusieurs suggestions ont été présentées :

1° Ou bien enregistrer gratuitement les annexes; à tout le moins enregistrer à un seul droit fixe l'ensemble des annexes à un même acte;

2° Ou bien prévoir deux sortes de droit fixe général, l'un porté à 100 francs pour les actes notariés, l'autre restant à 40 francs pour les annexes.

L'une et l'autre suggestions présentent des inconvénients. Ce serait d'ailleurs introduire une nouvelle cause de complication dans le Code, alors qu'on cherche précisément à simplifier.

Pour entrer dans les vues de la Commission, M. le Ministre des Finances a marqué son accord pour ramener le droit fixe général proposé de 100 francs à 80 francs. L'article 1er du projet, ainsi amendé, a été adopté à l'unanimité.

den. Na deze uitleg wordt het verzoek ingetrokken, op voorwaarde dat het voorstel n° 115 en het ontwerp samen in behandeling komen.

**

Hoofdstuk I betreft de afschaffing van de evenredige registratierechten op overeenkomsten inzake roerende goederen die slechts bij uitzondering worden vastgesteld door akten welke moeten worden geregistreerd en waarvan de meeste onder toepassing vallen van de met het zegel gelijkgestelde taxes. Op de akten waardoor dergelijke overeenkomsten worden vastgesteld, zal voortaan onder het algemeen vast recht worden geheven.

Afgeschapt worden de evenredige rechten op onderhandse overdracht onder bezwarende titel van lichamelijke roerende goederen, de overdracht onder bezwarende titel van aandelen, obligaties en andere onlichamelijke goederen, de verhuring van roerende goederen, de huur van werk, de borgtochten, de vestiging en overdracht van renten evenals de verdeling van roerende goederen. Het recht van schuldverbintenis en het kwitantierecht verdwijnen eveneens; het evenredig recht is nog alleen verschuldigd voor hypotheekvestiging, inpandgeving van een handelszaak en vestiging van een landbouwvoorrecht, alsook voor de opheffing van hypothecaire inschrijvingen.

De artikelen 1 tot 15, die deze wijzigingen behelzen, zijn met algemene stemmen aangenomen, onder voorbehoud van de onderstaande opmerkingen.

Eerste artikel.

Het algemeen vast recht bedraagt thans 40 frank. Artikel 1 van het ontwerp brengt dit recht op 100 frank om de Schatkist te vergoeden voor het verlies dat zij zal ondergaan ten gevolge van het afschaffen van het evenredig recht op bepaalde overeenkomsten inzake roerende goederen.

Het algemeen vast recht is o. m. toepasselijk op de stukken die soms gehecht worden aan de notariële akten (plannen, volmachten, aflossingstabellen, enz.). Er wordt een vast recht geheven per bijlage. Sommige commissieleden maakten de opmerking dat het vast recht van 100 frank voor kleinere zaken een zware last zal betekenen. Om deze verzwaring zoveel mogelijk te beperken werden verscheidene middelen in overweging gegeven :

1° Ofwel de bijlagen kosteloos te registreren, of althans slechts eenmaal het vast recht op de bijlagen van eenzelfde akte te heffen;

2° Ofwel twee soorten van algemeen vast recht in te voeren, namelijk een van 100 frank voor de notariële akten, en een van 40 frank, zoals vroeger, voor de bijlagen.

Aan beide voorstellen zijn nadelen verbonden. Dit zou overigens een nieuwe oorzaak van verwikkeling in het Wetboek brengen, terwijl het juist de bedoeling is om het te vereenvoudigen.

Om aan het verlangen van de Commissie tegemoet te komen, was de Minister van Financiën bereid het algemeen vast recht op 80 frank te stellen in plaats van op 100 frank. Na deze wijziging werd artikel 1 van het ontwerp met algemene stemmen aangenomen.

Article 3.

Les articles 47 et suivants du Code tracent des règles pour déterminer la valeur vénale respective de l'usufruit et de la nue propriété des immeubles.

La valeur de l'usufruit est obtenue en multipliant par un coefficient fixé d'après l'âge, le revenu annuel du bien ou, à son défaut, sa valeur locative.

La valeur de la nue propriété est obtenue en déduisant de la valeur de la pleine propriété la valeur de l'usufruit calculée comme il vient d'être dit.

Le projet de loi n'a pas pour objet de toucher à ces règles et si on a dû modifier le texte de l'article 47 c'est parce qu'il a fallu y intégrer le tableau des coefficients, qui se trouve actuellement dans la section relative au droit sur les rentes viagères, droit dont on propose la suppression.

Un commissaire a présenté deux suggestions :

a) D'abord ne pourrait-on obtenir la valeur de l'usufruit en multipliant le revenu cadastral par un coefficient ?

RÉPONSE :

Cela ne paraît pas possible actuellement.

b) Le texte actuel est compris en ce sens que l'usufruit est calculé en partant du revenu ou de la valeur locative sans déduction des charges, donc le revenu brut. Il faudrait prendre en considération le revenu net.

RÉPONSE :

Il est à noter que le système légal vaut pour fixer tant la valeur de l'usufruit que la valeur de la nue propriété. Si on diminue la valeur de l'usufruit, on augmente la valeur de la nue propriété. Or, les ventes de nue propriété sont plus fréquentes que les ventes d'usufruit.

D'autre part, les coefficients de capitalisation de l'usufruit sont toujours ceux établis en 1919, nonobstant l'augmentation de la durée moyenne de la vie; leur caractère modéré corrige donc ce qu'il pourrait y avoir d'excessif à tabler sur le revenu sans distraction des charges.

Etant donné que l'évaluation de l'usufruit présente toujours un caractère plus ou moins forfaitaire, l'administration estime qu'il n'est pas opportun de changer le texte actuellement. Lors de la révision du Code des droits de succession, on reverra le tableau des coefficients.

Après ces explications, le Commissaire a déclaré ne pas insister.

Artikel 3.

De artikelen 47 v.v. van het Wetboek bevatten regelen om de verkoopwaarde te bepalen van het vruchtgebruik en van de blote eigendom van onroerende goederen.

De waarde van het vruchtgebruik wordt verkregen door de jaarlijkse opbrengst of, bij gebreke daarvan, de huurwaarde van het goed te vermenigvuldigen met een coëfficiënt in verhouding tot de leeftijd.

De waarde van de blote eigendom wordt verkregen door van het vruchtgebruik, berekend zoals hierboven gezegd is, af te trekken van de waarde van de volle eigendom.

Het was niet de bedoeling om aan deze regels te raken, doch de tekst van artikel 47 moest veranderd worden, omdat daarin de coëfficiëntentabel moest voorkomen, die thans in de afdeling betreffende het recht op de lijfrente te vinden is, en omdat wordt voorgesteld dit recht af te schaffen.

Een commissielid stelde twee vragen :

a) Zou het niet mogelijk zijn, de waarde van het vruchtgebruik te berekenen door het kadastraal inkomen met een coëfficiënt te vermenigvuldigen ?

ANTWOORD :

Dit lijkt thans niet mogelijk.

b) De huidige tekst wordt zo verstaan dat het vruchtgebruik berekend wordt op grond van de opbrengst of van de huurwaarde zonder aftrek van de lasten, dus van de *bruto*-opbrengst. Moet hier de *netto*-opbrengst niet als grondslag dienen ?

ANTWOORD :

Er valt op te merken dat de wettelijke regeling zowel moet gelden om de waarde van het vruchtgebruik als om de waarde van de blote eigendom te bepalen. Vermindert men de waarde van het vruchtgebruik, dan vermeerderd men de waarde van de blote eigendom. Maar de verkoop van blote eigendom komt veelvuldiger voor dan de verkoop van vruchtgebruik.

Bovendien zijn de kapitalisatie-coëfficiënten van het vruchtgebruik nog steeds dezelfde als in 1919, hoewel de gemiddelde levensduur langer geworden is; dit voordeel van matige coëfficiënten kan dus wel opwegen tegen het mogelijke nadeel van een berekening op basis van de *bruto*-opbrengst.

Daar het vruchtgebruik altijd min of meer forfaitair geschat wordt, acht het Bestuur het niet gewenst, de tekst thans te wijzigen. Bij de herziening van het Wetboek der successierechten zal ook de coëfficiëntentabel herzien worden.

Na deze uitleg verklaart het commissielid niet verder te willen aandringen.

Article 8.

Les textes des articles 87 à 93 nouveaux du Code établis par l'article 8 tracent le régime dorénavant applicable aux constitutions d'hypothèque, de gage sur fonds de commerce ou de privilège agricole.

La cession d'une créance, même garantie par une hypothèque, un gage sur fonds de commerce ou un privilège agricole, ne donnera plus ouverture qu'au droit fixe général. Il en sera de même en cas de paiement avec subrogation, légale ou conventionnelle, de pareille créance.

Le droit de 1 p. c. perçu lors de la constitution d'une hypothèque couvre toute constitution d'hypothèque, de gage ou de privilège qui serait consentie dans la suite pour sûreté de la même créance et du même montant garanti (art. 92 nouveau).

Ce texte ne paraît pas de nature à susciter des difficultés, l'unité de créance étant facilement reconnaissable.

Ainsi, à supposer qu'un acte ait constaté un prêt à deux personnes solidairement, avec affectation d'un immeuble en hypothèque par l'une d'elles, l'acte ultérieur par lequel l'autre débiteur affecte également un immeuble en hypothèque ne donnera ouverture qu'au droit fixe, car il s'agit de la même créance.

En cas de novation, on considérera qu'il y a même créance au sens de l'article 92 nouveau si, comme le permet l'article 1278 du Code Civil, l'hypothèque qui garantissait la créance éteinte a été expressément réservée pour la créance nouvelle. La garantie hypothécaire nouvelle qui serait consentie pour une obligation ainsi novée ne rendrait exigible que le droit fixe.

Article 14.

A l'article 14, le régime des déclarations de command a fait l'objet de suggestions des deux ordres.

1° Dans les ventes ordinaires, la déclaration de command doit être enregistrée ou notifiée par exploit d'huissier au receveur de l'enregistrement le premier jour ouvrable qui suit celui de l'adjudication ou du contrat. Pour le motif que le notaire peut avoir des difficultés à présenter la déclaration de command à l'enregistrement au cours de la journée où elle a été reçue, il a été proposé de modifier le texte de manière à ce que la déclaration doive être faite par acte authentique au plus tard le premier jour ouvrable qui suit celui de l'adjudication ou du contrat et que la déclaration doive être enregistrée ou notifiée par exploit d'huissier le premier jour ouvrable qui suit celui où elle a été reçue.

Le représentant de M. le Ministre a fait observer que le délai de vingt-quatre heures existe depuis plus de 150 ans, alors que les moyens de communications deviennent de plus en plus aisés, et que, d'autre part,

Artikel 8.

De teksten van de nieuwe artikelen 87 tot 93 van het Wetboek die bij artikel 8 worden ingevoerd, bevatten de regeling die voortaan toepasselijk zal zijn op de vestiging van hypotheek, pand voor een handelszaak en landbouwvoorrecht.

Op de overdracht van een schuldvordering, zelfs door een hypotheek, een pand van een handelszaak of een landbouwvoorrecht, zal nog alleen het algemeen vast recht geheven worden. Dit geldt ook in geval van betaling met wettelijke of bedongen indeplaatsstelling van een dergelijke schuldvordering.

Het recht van 1 pct., bij een hypotheekstelling gegeven, dekt elke hypotheekstelling, inpandgeving van een handelszaak of vestiging van een landbouwvoorrecht welke naderhand tot zekerheid van een zelfde schuldvordering en van hetzelfde gewaarborgd bedrag mocht worden toegestaan (art. 92 nieuw).

Deze tekst schijnt geen moeilijkheden te zullen opleveren, daar de eenheid van schuldvordering gemakkelijk te herkennen is.

Gesteld, dat in een akte een lening aan twee personen solidair wordt vastgesteld, met vestiging van een hypotheek op een onroerend goed door een van beide, dan zal bij een latere akte, waarbij de tweede schuldenaar eveneens een hypotheek vestigt op een onroerend goed, alleen het vast recht geheven worden, daar het om dezelfde schuldvordering gaat.

In geval van schuldvernieuwing wordt aangenomen dat er een en dezelfde schuldvordering is in de zin van het nieuwe artikel 92, indien, zoals artikel 1278 van het Burgerlijk Wetboek toelaat, de hypotheek die de te niet gegane schuldvordering waarborgde, uitdrukkelijk voor de nieuwe schuldvordering is bestemd. Op de nieuwe hypotheek waarborg, die voor een aldus vernieuwde schuld wordt gegeven, wordt slechts het vast recht geheven.

Artikel 14.

Bij artikel 14 heeft het stelsel van de aanwijzing van lastgever aanleiding gegeven tot tweeërlei suggesties :

1° Bij een gewone verkoop moet de opgave van lastgever geregistreerd of bij deurwaardersexploot betekend worden aan de ontvanger van de registratie op de eerste werkdag na de dag van de toewijzing of van het contract. Daar de notaris moeilijkheden kan ondervinden om de opgave van lastgever nog dezelfde dag te doen registreren, is voorgesteld de tekst zo te wijzigen dat de opgave bij authentieke akte moet gedaan worden uiterlijk op de eerste werkdag die volgt op de toewijzing van het contract en dat de opgave geregistreerd of bij deurwaardersexploot betekend moet worden op de eerste werkdag die volgt op de dag dat zij is ontvangen.

De vertegenwoordiger van de Minister merkte op dat de termijn van 24 uren reeds 150 jaar geldt, terwijl het verkeer steeds gemakkelijker wordt, en aan de andere kant de vrees bestaat dat een verlenging van

on peut craindre que toute prolongation du délai n'ouvre la porte à des abus. Eu égard à ces explications, la Commission a été d'avis de ne pas modifier le délai.

2° La deuxième partie de l'actuel article 159, 1° a repris le régime particulier qui avait été établi pour les ventes sur saisie par les articles 47, 78 et 101 de la loi du 15 août 1854 sur l'expropriation forcée et les articles 14 et 23 de la loi du 15 août 1854 sur la saisie des rentes. Il a été demandé, d'une part, d'étendre ce régime particulier à toutes les ventes où la surenchère est légalement prévue, c'est-à-dire aussi aux ventes sur voie parée et aux ventes sur faillite, et d'autre part, de prévoir dans la loi que pour toutes les ventes avec surenchère légale, la déclaration de command doit être faite dans les 24 heures, non de l'adjudication, mais du jour où celle-ci est devenue définitive, c'est-à-dire du jour où expire le délai de surenchère. M. le Ministre ayant marqué son accord, l'article 14 a été amendé en conséquence.

Chapitre II.

Partages.

Le chapitre II est relatif aux actes de partages.

Dans le nouveau régime proposé, le droit proportionnel ne frappera plus que les biens immeubles situés en Belgique. Il est porté de 0,90 p.c. à 1 p.c.

Selon les nouveaux articles 109 et 110 du Code, le droit de 1 p. c. est perçu sur :

1° les partages, partiels ou totaux; 2° les cessions à titre onéreux, entre copropriétaires, de parts indivises. En ce qui concerne les biens pour lesquels l'acte fait cesser l'indivision entre tous les copropriétaires, le droit est liquidé sur la valeur de ces biens; en ce qui concerne les biens pour lesquels l'acte ne fait pas cesser l'indivision entre tous les copropriétaires, le droit est liquidé sur la valeur des quotités cédées.

Contrairement à ce qui se passe actuellement, le droit de 1 p.c. — et plus le droit de vente de 11 p.c. — sera donc exigible en cas de cession entre quelques-uns seulement des indivisaires ou en cas de cession entre copropriétaires ne mettant pas fin à l'indivision. Ainsi, à la demande d'un commissaire, M. le Ministre précise qu'au cas où des biens ont été recueillis par A pour deux tiers et par B pour un tiers, la cession par A à B d'un sixième donnera lieu à la perception du droit de 1 p.c. sur ce sixième.

L'article 113 du Code, qui constitue une disposition préventive de la fraude, est modifié en ce sens que dorénavant, lorsqu'une personne est entrée dans une indivision par une acquisition conventionnelle de part indivise, toute acquisition ultérieure par elle d'une autre quotité indivise qui, selon le droit commun de l'article 109, donnerait ouverture au droit de 1 p.c., est assujettie au droit de vente; on n'attendra donc plus, pour percevoir le droit de vente, comme c'est le cas actuellement, qu'elle soit devenue propriétaire de la totalité du bien.

de termijn tot misbruiken zal leiden. Na deze uitleg besloot de Commissie de termijn niet te wijzigen.

2° In het tweede gedeelte van het huidige artikel 159, 1°, is de bijzondere regeling overgenomen, die voor de verkoop na beslag was ingevoerd bij de artikelen 47, 78 en 101 van de wet van 15 Augustus 1854 op de onteigening en bij de artikelen 14 en 23 van de wet van 15 Augustus 1854 betreffende het beslag op renten. Gevraagd werd, eensdeels, deze bijzondere regeling uit te breiden tot alle verkopen waarbij prijsverhoging wettelijk mogelijk is, d.w.z. ook tot de verkoop bij dadelijke uitwinning en na faillissement, en anderdeels, in de wet te bepalen dat voor elke verkoop met wettelijke prijsverhoging de aanwijzing van lastgever moet geschieden binnen 24 uren, niet na de toewijzing, maar wel vanaf de dag waarop deze definitief is, d.w.z. de dag waarop de termijn voor prijsverhoging verstrijkt. De Minister was het daarmede eens en artikel 14 is dienovereenkomstig geamendeerd.

Hoofdstuk II.

Verdelingen.

Hoofdstuk II heeft betrekking op de akten van verdeling.

In de nieuwe regeling zal het evenredig recht nog slechts van in België gelegen onroerende goederen geheven worden. Het is van 0,90 op 1 pct. gebracht.

Volgens de nieuwe artikelen 109 en 110 van het Wetboek wordt het recht van 1 pct. geheven op :

» 1° de gedeeltelijke of gehele verdelingen van onroerende goederen; 2° de afstanden onder bezwarende titel, onder medeëigenaars, van onverdeelde delen in onroerende goederen. Voor de goederen waarvan de akte de onverdeeltheid doet ophouden onder al de medeëigenaars, wordt het recht vereffend op de waarde van die goederen. Voor de goederen waarvan de akte de onverdeeltheid niet doet ophouden onder al de medeëigenaars, wordt het recht vereffend op de waarde der afgestane delen.

In tegenstelling met wat thans gebeurt, zal het recht van 1 pct. — samen met het verkooprecht van 11 pct. — verschuldigd zijn in geval van afstand onder slechts enkele van de deelgenoten of in geval van overdracht onder medeëigenaars waardoor de onderdeeldheid niet wordt opgeheven. Op verzoek van een lid, verklaart de Minister, dat in geval goederen voor twee derde door A en voor één derde door B verkregen worden, de afstand door A aan B van 1/6° aanleiding zal geven tot heffing van een recht van 1 pct. op dit zesde.

Artikel 113 van het Wetboek, dat bedoeld is om bedrog te voorkomen, wordt gewijzigd in die zin dat voortaan, wanneer een persoon die in onverdeeltheid is getreden door verkrijging van een onverdeeld deel bij overeenkomst het verkooprecht zal moeten betalen bij elke latere verkrijging van een ander onverdeeld deel, waarop volgens het gemeen recht van artikel 109, het recht van 1 pct., zou worden geheven; voor de heffing van het verkooprecht zal dus niet meer gewacht worden totdat die persoon eigenaar is geworden van het gehele goed.

Se référant à un exemple donné dans l'exposé des motifs (p. 16) un commissaire demande si dans le cas où deux personnes ont acquis conventionnellement ensemble une quotité indivise d'un immeuble, on ne peut admettre que la cession par l'une à l'autre de ses droits dans la quotité dont il s'agit soit assujettie au droit de 1 p.c., eu égard à la sous-indivision créée pour cette quotité ensuite de l'acquisition conjointe. Il est répondu affirmativement à cette question. Dans l'exemple visé, où X et Y avaient acheté ensemble un tiers du bien, la cession par Y à X de son sixième donnera donc lieu à la perception du droit de 1 p.c. sur ce sixième contrairement à la solution donnée à l'exposé des motifs.

Le texte des articles 16 et 17 a été adopté à l'unanimité.

Chapitre III.

Sociétés civiles et commerciales.

En matière d'actes de société, le projet de loi contient les propositions résumées ci-après.

A. Sociétés belges.

La distinction qui existe actuellement entre les apports de meubles (taux ordinaire : 1,50 p.c.) et les apports d'immeubles (taux ordinaire : 3,50 p.c.) est supprimée. Le droit est fixé uniformément à 1,60 p.c.

Un même système de perception est établi pour les transformations et fusions de sociétés d'une part, et les prorogations de sociétés, d'autre part.

Ces modifications, dont la portée est amplement précisée dans l'exposé des motifs, n'entraîneront pas de perte pour le Trésor. L'impôt calculé au taux de 1,60 p. c. correspond approximativement aux sommes perçues dans le régime actuel en faisant application de taux différentiels.

B. Sociétés étrangères.

Les actes des sociétés étrangères ayant un siège d'opérations en Belgique sont assujettis à un droit de 0,10 p. c. sur le capital social; dans la mesure où il y a apport d'immeubles en Belgique, c'est le droit de 3,50 p.c. qui est exigible, comme pour les sociétés belges.

Le projet tend à établir un maximum (1.000.000 de francs) pour le droit de 0,10 p. c., comme il y avait un maximum dans le droit gradué appliqué avant le Code. En ce qui concerne les apports d'immeubles en Belgique, le taux est fixé à 1,60 p. c. comme pour les sociétés belges. Ce droit sera dû également pour les actes de prorogation.

Een lid verwijst naar het voorbeeld in de memorie van toelichting (blz. 16) en vraagt of, ingeval twee personen bij overeenkomst samen een onverdeeld deel van een onroerend goed hebben verkregen, het recht van 1 pct. niet mag worden geheven wanneer de een zijn rechten in bedoeld deel aan de andere afstaat, gelet op de onder-onverdeeldheid die, wat dit deel betreft, uit de gezamenlijke verkrijging is ontstaan. Op deze vraag is bevestigend geantwoord. In het genoemde voorbeeld, wanneer X en Y samen een derde van het goed hebben gekocht, zal de afstand van het zesde deel door Y aan X aanleiding geven tot de heffing van het recht van 1 pct. op dit zesde, in tegenstelling met de oplossing welke in de memorie van toelichting is gegeven.

De tekst van de artikelen 16 en 17 is bij eenparigheid aangenomen.

Hoofdstuk III.

Burgerlijke en handelsvennootschappen.

Inzake akten van vennootschap bevat het ontwerp de hierna samengevatte bepalingen.

A. — Belgische vennootschappen.

Het huidig onderscheid tussen de inbrengsten van roerende goederen (gewoon percentage : 1,50 pct.) en van onroerende goederen (gewoon percentage : 3,50 pct.) vervalt. Het recht wordt eenvormig op 1,60 pct. gesteld.

Hetzelfde systeem wordt ingevoerd voor de omvorming en fusie van vennootschappen enerzijds, en voor de verlenging van vennootschappen anderzijds.

Deze wijzigingen, die in de memorie van toelichting breedvoerig zijn uiteengezet, zullen geen verlies voor de Schatkist medebrengen. De naar de voet van 1,60 pct. berekende belasting komt bij benadering overeen met hetgeen thans wordt geheven met toepassing van differentiële aanslagvoeten.

B. Vreemde vennootschappen.

De akten van de buitenlandse vennootschappen die een bedrijfszetel in België hebben, zijn onderworpen aan een recht van 0,10 pct op het maatschappelijk kapitaal; voor zover bewuste akten de inbreng van in België gelegen onroerende goederen vaststellen, is het recht van 3,50 pct. verschuldigd, zoals voor de Belgische vennootschappen.

Het ontwerp stelt een maximum (1.000.000 frank) vast voor het recht van 0,10 pct., zoals er een maximum bestond in het gegraduateerd recht dat vóór het Wetboek werd toegepast. Wat de inbreng van in België gelegen onroerende goederen betreft, wordt de voet op 1,60 pct. gesteld, zoals voor de Belgische vennootschappen. Dit recht zal eveneens verschuldigd zijn voor de akten van verlenging.

C. *Sociétés congolaises.*

Les actes des sociétés commerciales constituées en Belgique ou dans la Colonie, sous le régime de la législation congolaise, sont enregistrés en principe au droit fixe général; toutefois, le droit proportionnel est exigible en ce qui concerne les apports de biens immeubles situés en Belgique dans les actes de constitution et d'augmentation de capital, même sous forme de transformation ou de fusion.

Tout comme pour les sociétés belges et les sociétés étrangères, le taux du droit afférent aux immeubles est à ramener à 1,60 p. c. En ce qui concerne la base de ce droit, il n'est pas possible, en cas de transformation ou de fusion, de suivre pour les sociétés congolaises le même régime que celui prévu pour les sociétés belges (perception sur l'actif net); les transformations et fusions de sociétés congolaises rendront donc exigible le droit de 1,60 p. c. sur la valeur vénale des immeubles en Belgique, tout comme les apports purs et simples. Aucune équivoque n'est possible à cet égard, le nouvel article 127, 1°, se référant à l'article 115 (apports purs et simples aux sociétés belges) et non aux articles 116 et 117 (apports, sous forme de transformation ou de fusion, aux sociétés belges).

D. — *Disposition visant à sauvegarder la perception du droit sur les ventes.*

Il s'agit de modifier, du seul point de vue de la technique, le texte déjà existant (Code, art. 129) qui vise à empêcher, pour les sociétés en nom collectif ou en commandite simple et les sociétés de personnes à responsabilité limitée, que le droit de vente d'immeuble soit éludé sous le couvert d'apport en société ou de transmission de parts, suivi de dissolution et de partage.

Aucune modification n'est apportée à la disposition similaire existant en ce qui concerne les sociétés de capitaux (Code, art. 130).

Tout en se plaisant à louer la clarté du nouveau texte applicable aux sociétés de personnes (art. 129), un commissaire a demandé pourquoi il n'était pas possible d'étendre aux sociétés de capitaux (art. 130) les deux exceptions à la perception du droit de vente prévues dans le texte relatif aux sociétés de personnes (immeuble attribué à l'associé qui l'a apporté ou à l'associé qui faisait partie de la société au jour de l'acquisition par celle-ci avec paiement du droit d'enregistrement fixé pour les ventes). Il lui fut répondu que si ces exceptions pouvaient se justifier dans les sociétés de personnes, en égard au caractère nominatif des parts, il en était tout autrement dans les sociétés par actions à cause du caractère au porteur des actions. En adoptant la forme des sociétés de capitaux, on crée l'anonymat en ce qui concerne les propriétaires des actions avec toutes ses conséquences notamment au point de vue fiscal. Quelle

C. *Congolese vennootschappen.*

De akten van de handelsvennootschappen die, in België of in de Kolonie, tot stand zijn gekomen volgens de Congolese wetgeving, worden in beginsel onder het algemeen vast recht geregistreerd; evenwel is het evenredig recht verschuldigd voor de inbreng van in België gelegen onroerende goederen in akten van kapitaalvestiging of -verhoging, zelfs in de vorm van een omvorming of een samensmelting.

Evenals voor de Belgische en voor de vreemde vennootschappen, moet ook hier het recht op de onroerende goederen tot 1,60 pct. teruggebracht worden. Wat de grondslag van dit recht betreft, is het niet mogelijk, in geval van omvorming of samensmelting, voor de Congolese vennootschappen dezelfde regels toe te passen als voor de Belgische vennootschappen (heffing op het netto-actief); bij omvorming en samensmelting van Congolese vennootschappen wordt dus het recht van 1,60 pct. op de verkoopwaarde van de onroerende goederen in België geheven zoals bij eenvoudige inbreng. Hierover bestaat niet de minste twijfel, aangezien het nieuwe artikel 127, 1°, verwijst naar artikel 115 (eenvoudige inbreng bij Belgische vennootschappen) en niet naar de artikelen 116 en 117 (inbreng in de vorm van omvorming of samensmelting bij Belgische vennootschappen).

D. — *Bepaling tot vrijwaring van de heffing van het recht op de verkoop.*

Het betreft hier een louter technische wijziging van een reeds bestaande tekst (Wetboek, artikel 129), die, wat betreft de vennootschappen onder gemeenschappelijke naam of bij wijze van eenvoudige geldschieting en de personenvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid, bedoelt te voorkomen dat het recht op de verkoop van een onroerend goed ontdoken wordt onder de dekmantel van een inbreng in een vennootschap of van een overdracht van aandelen, gevolgd door ontbinding en verdeling.

Er is een soortgelijke bepaling op de kapitaalvennootschappen (Wetboek, art. 130). Hierin wordt niets veranderd.

Een lid prees de helderheid van de nieuwe tekst op de personenvennootschappen (art. 129), doch vroeg waarom ook de kapitaalvennootschappen niet in aanmerking konden komen voor de twee uitzonderingen op de heffing van het recht op de verkoop, die in de tekst betreffende de personenvennootschappen voorkomen (onroerend goed toegewezen aan de vennoot die het heeft ingebracht of aan de vennoot die deel uitmaakte van de vennootschap op het ogenblik dat deze het goed verkregen heeft mits het registratierecht voor de verkopen betaald wordt). Hierop werd geantwoord dat deze uitzonderingen wel te verantwoorden zijn voor de personenvennootschappen, omdat hun aandelen op naam zijn, maar dat de toestand geheel anders ligt bij de vennootschappen op aandelen, wier aandelen aan toonder luiden. Wanneer de vorm van een kapitaalvennootschap wordt aangenomen, blijven de eigenaars van de aandelen anoniem met alle gevolgen van

que soit la raison — civile ou fiscale — qui a poussé les parties à adopter cet anonymat, il faut l'accepter entièrement, aussi bien pendant la durée de la société qu'au moment où on fait passer les immeubles du patrimoine de la société dans celui des associés et cela qu'il s'agisse de sociétés publiques ou de sociétés de famille. Ces dernières pourraient être aussi bien des sociétés de personnes à responsabilité limitée. Une réforme des lois coordonnées sur les sociétés commerciales est actuellement à l'étude en vue de réserver la forme des sociétés anonymes aux vraies sociétés anonymes, où la personnalité des associés est indifférente. En attendant, il ne paraît pas opportun de modifier l'article 130.

Les articles 18 à 24 ont été adoptés à l'unanimité.

Chapitre IV.

Dispositions diverses.

Sous le chapitre IV sont groupées des dispositions diverses, qui tendent à assurer plus d'équité dans l'établissement de l'impôt (art. 25, 27 et 28), à préciser certains textes (art. 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35 et 39), à faciliter l'interruption des prescriptions des actions en restitution (art. 36 à 38), à supprimer les frais de régie actuellement retenus pour certaines restitutions (art. 40) et à permettre au Roi de réglementer le paiement des droits d'enregistrement, de succession et de timbre par versement aux comptes de chèques postaux (art. 41 à 43).

Le projet contenait enfin un article 44 prévoyant l'entrée en vigueur de la loi au 1er janvier 1958. Cet article doit naturellement être supprimé. La loi entrera en vigueur, selon le droit commun, le dixième jour après sa publication au *Moniteur belge*.

Les seules observations présentées à propos de ces dispositions sont les suivantes.

Aux articles 27 et 28, on a souhaité que le bénéfice de ces articles soit accordé au cas où la résolution ou la révocation de la convention résulte d'une sentence arbitrale rendue exécutoire. L'article 150 du Code, selon lequel les exequatur des sentences arbitrales sont considérés, pour la perception, comme formant un tout avec l'acte auquel ils se rapportent et sont assujettis aux mêmes droits que les actes judiciaires passés en Belgique, permet de décider en ce sens.

L'article 31 confirme que lorsqu'une convention porte à la fois sur les immeubles situés en Belgique et sur d'autres biens, la valeur conventionnelle ou, le cas échéant, la valeur vénale des biens de chacune des catégories doit, même si le taux ne varie pas selon la nature des biens, être indiquée séparément. Il a été suggéré de prévoir toutefois que l'amende pour insuffisance d'estimation ne peut être perçue si le montant additionné des valeurs immobilières expertisées et des valeurs mobilières vérifiées ne dépasse pas d'un hui-

dien, o.m. in fiscaal opzicht. Ongeacht de reden—hetzij burgerlijke of fiscale — die de partijen heeft aangezet de naamloosheid te kiezen, moet deze geheel aanvaard worden, zowel tijdens de duur van de vennootschap als op het ogenblik dat de onroerende goederen van de vennootschap in het bezit komen van de vennoten, dit onverschillig of het openbare vennootschappen dan wel familievennootschappen betreft. De laatstgenoemde zouden evengoed persoonsvennootschappen met beperkte aansprakelijkheid kunnen zijn. Er is een hervorming van de samengeordende wetten op de handelsvennootschappen in studie, ten einde de vorm van de naamloze vennootschap voor te behouden voor de werkelijke naamloze vennootschappen, waarin de persoonlijkheid van de vennoten van geen belang is. In afwachting lijkt het niet gewenst, artikel 130 te wijzigen.

De artikelen 18 tot 24 zijn bij eenparigheid aangenomen.

Hoofdstuk IV.

Diverse bepalingen.

Hoofdstuk IV bevat bepalingen van verschillende aard die meer rechtvaardigheid in de belasting nastreven (art. 25, 27 en 28), bepaalde teksten verduidelijken (art. 26, 29, 30, 31, 32, 33, 34, 35 en 39), de onderbreking van de verjaring inzake terugvorderingen vergemakkelijken (art. 36 tot 38), de thans van bepaalde teruggaven ingehouden beheerskosten afschaffen (art. 40) en aan de Koning bevoegdheid verlenen om de betaling van de registratierechten, van de successierechten en de zegelrechten door storting op de postcheckrekeningen te regelen (art. 41 tot 43).

Het ontwerp hield tenslotte een artikel 44 in dat de inwerkingtreding van de wet op 1 Januari 1957 stelde. Dit artikel moet natuurlijk vervallen. De wet zal, volgens het gemeen recht, in werking treden op de tiende dag na haar bekendmaking in het *Belgisch Staatsblad*.

Over deze bepalingen werden alleen de volgende opmerkingen gemaakt.

Bij de artikelen 27 en 28 werd gewenst dat de toepassing zou worden uitgebreid tot het geval waarin de ontbinding of herroeping van de overeenkomst het gevolg is van een uitvoerbaar verklaarde scheidsrechterlijke uitspraak. Artikel 150 van het Wetboek, waarin wordt bepaald dat exequaturs van scheidsrechterlijke uitspraken, voor de heffing als een geheel met de desbetreffende akte worden aangezien en aan dezelfde rechten als de in België verleden gerechtelijke akten onderworpen zijn, laat een dergelijke beslissing toe.

Artikel 31 bevestigt dat, wanneer een zelfde overeenkomst tegelijk op in België gelegen onroerende goederen en op andere goederen slaat, de overeengekomen waarde of, in voorkomend geval, de verkoopwaarde van de goederen van elk der categorieën, zelfs indien het tarief van de belasting niet verschilt naar gelang van de aard van de goederen, afzonderlijk opgegeven moet worden. Er werd evenwel voorgesteld te bepalen dat de geldboete wegens onderschatting niet kan worden opgelegd wanneer het gezamenlijk

tième le montant total des valeurs immobilières et mobilières déclarées. M. le Ministre n'a pas cru pouvoir suivre cette suggestion. Le contrôle de l'estimation des immeubles et celui des meubles se font par des procédés différents. Si on demande une évaluation séparée des immeubles, c'est précisément pour pouvoir limiter à ceux-ci une contestation éventuelle, eu égard aux difficultés que peut présenter l'évaluation des meubles. Il ne paraît donc pas opportun de faire intervenir les meubles lorsque seule l'évaluation des immeubles est en cause. Mais il est bien entendu que si l'administration entend prouver par des moyens de droit commun une insuffisance d'estimation d'un ensemble composé de meubles et d'immeubles, il faut envisager l'ensemble pour le calcul du huitième.

Les articles 25 à 43 ont été adoptés à l'unanimité.

Un commissaire a fait état des difficultés qui surgissent encore dans la pratique au sujet de l'application du régime de faveur prévu par l'article 72 du Code pour les échanges d'immeubles ruraux non bâtis. Lorsqu'il n'y a pas de différence de valeur ou de soulte, parcelles échanges sont enregistrés au droit fixe, pour autant que la valeur vénale de chacun des lots n'excède pas 250 fois le revenu cadastral. L'article 2 de la loi du 26 juillet 1952 a porté cette limite à 600 fois le même revenu jusqu'à la mise en vigueur des nouveaux revenus cadastraux. Cette limite pouvant paraître insuffisante dans certains cas, M. le Ministre a marqué son accord pour qu'elle soit portée à 800 fois par une disposition temporaire, c'est-à-dire jusqu'à la mise en vigueur des nouveaux revenus cadastraux. Cette disposition fait l'objet d'un nouvel article 43bis ajouté au projet par la Commission.

*
**

L'ensemble du projet amendé, de même que le présent rapport ont été adoptés à l'unanimité.

Le Rapporteur,
J. LIGOT.

Le Président,
P. DE SMET.

bedrag van de aangegeven onroerende waarden en van de nageziene roerende waarden niet met meer dan een achtste hoger is dan het gezamenlijk bedrag van de aangegeven onroerende en roerende waarden. De Minister meende op dit voorstel niet te kunnen ingaan. De schatting van onroerende goederen en van roerende goederen wordt niet op dezelfde manier gecontroleerd. De afzonderlijke schatting van de onroerende goederen wordt juist voorgesteld om een eventuele betwisting tot deze goederen te kunnen beperken, aangezien het zo moeilijk is om de roerende goederen juist te schatten. Het lijkt dus niet gewenst de roerende goederen bij de zaak te betrekken, wanneer alleen de schatting van de onroerende goederen in het geding is. Er wordt evenwel aangenomen dat, ingeval het Bestuur met de middelen van het gemeen recht wil bewijzen dat een geheel van roerende en onroerend goederen te laag geschat is, het geheel als grondslag moet dienen bij de berekening van het achtste gedeelte.

De artikelen 25 tot 43 zijn met algemene stemmen aangenomen.

Een commissielid maakte gewag van de moeilijkheden die zich in de praktijk nog voordoen bij de toepassing van de gunstregeling waarin artikel 72 van het Wetboek voorziet ten behoeve van de ruiling van ongebouwde landeigendommen. Wanneer er geen waardeverschil of opleg is, worden dergelijke ruilingen tegen het vast recht geregistreerd, voor zover de verkoopwaarde voor elke kavel 250 maal het kadastraal inkomen niet te boven gaat. Bij artikel 2 van de wet van 26 Juli 1952 is deze grens gebracht op 600 maal hetzelfde inkomen tot de inwerkingtreding van de nieuwe kadastrale inkomens. Daar deze grens in bepaalde gevallen ontoereikend kan blijken, heeft de Minister bij een tijdelijke bepaling, d. i. tot het van kracht worden van de nieuwe kadastrale inkomens. Deze bepaling is vervat in een artikel 43bis (nieuw) dat de Commissie aan het ontwerp heeft toegevoegd.

*
**

Het geamendeerde ontwerp in zijn geheel, alsook dit verslag zijn met algemene stemmen aangenomen.

De Verslaggever,
J. LIGOT.

De Voorzitter,
P. DE SMET.

ARTICLES AMENDES PAR LA COMMISSION.

ARTICLE PREMIER.

Dans l'article 11 de l'arrêté royal du 30 novembre 1939, n° 64, contenant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, confirmé par l'article 2 de la loi du 16 juin 1947, le montant de 40 francs est remplacé par celui de 80 francs.

ART. 14.

Les modifications ci-après sont apportées à l'article 159 du même arrêté royal :

Le 1° est remplacé par ce qui suit :

« 1° Les déclarations de command, à condition :

a) que la faculté de déclarer command ait été réservée dans l'acte d'adjudication ou de vente;

b) que la déclaration soit faite par acte authentique;

c) qu'elle soit notifiée par exploit d'huissier au receveur de l'enregistrement ou que l'acte soit présenté à la formalité, au plus tard le premier jour ouvrable qui suit celui de l'adjudication ou du contrat.

» A défaut d'exécution de ces conditions, la déclaration de command est considérée comme une revente pour l'application du présent Code.

» Par dérogation à ce qui précède :

a) la déclaration de command dans les adjudications sur saisie, par voie parée ou après faillite doit, pour être exemptée du droit proportionnel, être faite devant le notaire qui a procédé à l'adjudication ou lui être signifiée au plus tard le premier jour ouvrable qui suit celui où expire le délai légal de surenchère;

b) la déclaration de command dans les adjudications sur folle enchère poursuivie après une adjudication sur saisie, par voie parée ou après faillite, ainsi que la déclaration de command dans les adjudications par suite de surenchère sur aliénation volontaire d'immeubles, doivent, pour être exemptées du droit proportionnel, être faites devant le notaire qui a procédé à l'adjudication ou lui être signifiées au plus tard le premier jour ouvrable qui suit celui de l'adjudication.

« Dans ces cas, la déclaration est inscrite ou mentionnée au pied du procès-verbal d'adjudication, sans qu'il soit besoin de la notifier au receveur de l'enregistrement. »

Le 4° est remplacé par ce qui suit :

« 4° les ventes publiques de navires ou bateaux; »

Les 5° et 6° sont abrogés.

DOOR DE COMMISSIE GEAMENDEERDE ARTIKELEN.

EERSTE ARTIKEL.

In artikel 11 van het koninklijk besluit van 30 November 1939, n° 64, houdende het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, bekrachtigd bij artikel 2 der wet van 16 Juni 1947, wordt het bedrag van 40 frank vervangen door dat van 80 frank.

ART. 14.

In artikel 159 van hetzelfde koninklijk besluit worden de volgende wijzigingen gebracht :

Nummer 1° wordt vervangen als volgt :

« 1° De aanwijzing van lastgever, op voorwaarde :

a) dat het vermogen om een lastgever aan te wijzen in de akte van toewijzing of koop voorbehouden is;

b) dat de aanwijzing bij authentieke akte geschied is;

c) dat zij bij deurwaardersexploot aan de ontvanger der registratie betekend wordt of dat de akte ter formaliteit aangeboden wordt uiterlijk op de eerste werkdag na de dag van de toewijzing of van het contract.

« Bij niet-voldoening aan deze voorwaarden wordt de aanwijzing van lastgever voor de toepassing van dit Wetboek als wederverkoop beschouwd.

» Met afwijking van het vorenstaande :

a) moet de aanwijzing van lastgever, in geval van toewijzing één rouwkoop na een toewijzing op beslag faillissement, om van het evenredig recht vrijgesteld te zijn, gedaan worden vóór de notaris die de toewijzing gedaan heeft of hem betekend worden uiterlijk op de eerste werkdag na die waarop de wettelijke termijn voor opbod verstrijkt;

b) moet de aanwijzing van lastgever, in geval van toewijzing bij rouwkoop na een toewijzing op beslag of bij dadelijke uitwinning of na faillissement, alsmede de aanwijzing van lastgever in geval van toewijzing ten gevolge van prijsverhoging na willige vervreemding van onroerende goederen, om van het evenredig recht vrijgesteld te zijn, gedaan worden vóór de notaris die de toewijzing heeft gedaan of hem betekend worden uiterlijk op de eerste werkdag na de dag van de toewijzing.

» In die gevallen wordt de aanwijzing ingeschreven of vermeld onderaan op het proces-verbaal van toewijzing, zonder dat zij aan de ontvanger der registratie behoeft te worden betekend. »

Nummer 4° wordt vervangen als volgt :

« 4° de openbare verkopen van zee- en binnenscheepen; »

De nummers 5° en 6° worden opgeheven.

Le 7° est remplacé par ce qui suit :

« 7° les conventions translatives ou déclaratives autres que les apports en société, ayant pour objet des immeubles situés en pays étranger, ainsi que les baux de pareils immeubles; »

Le 8° est abrogé.

ARTICLE 43bis.
(nouveau)

L'article 2 de la loi du 26 juillet 1952 modifiant le Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, en vue d'encourager les échanges d'immeubles ruraux non bâtis, est remplacé par la disposition suivante :

« Jusqu'à la mise en vigueur des revenus qui seront fixés à la suite de la prochaine péréquation cadastrale, la limite de deux cent cinquante fois le revenu cadastral, fixée par l'article 72 du Code des droits d'enregistrement, d'hypothèque et de greffe, modifié par la loi du 26 juillet 1952, est portée à huit cents fois le même revenu. »

ARTICLE 44.
(Cet article est supprimé).

Nummer 7° wordt vervangen als volgt :

« 7° de overdragende of aanwijzende overeenkomsten, met uitsluiting van inbrengsten in vennootschappen die buitenslands gelegen onroerende goederen tot voorwerp hebben, zomede de huurcontracten van dergelijke goederen; »

Nummer 8° wordt opgeheven.

ART. 43bis.
(nieuw)

Artikel 2 van de wet van 26 Juli 1952 houdende wijziging van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, met het oog op de aanmoediging van de ruilingen van ongebouwde landeigendommen, wordt vervangen als volgt :

« Tot de inwerkingtreding van de inkomens die zullen worden vastgesteld naar aanleiding van de eerstkomende kadastrale perekwatie, wordt de grens van tweehonderd vijftig maal het kadastraal inkomen, zoals bepaald in artikel 72 van het Wetboek der registratie-, hypotheek- en griffierechten, gewijzigd door de wet van 26 Juli 1952, gebracht op achthonderd maal hetzelfde inkomen. »

ART. 44.
(Dit artikel vervalt).